

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

49. An post pollutionem voluntariam, si eodem die pœnitens confiteatur, faciat contra consilium Rubricæ Missalis sumendo Eucharistiam, & peccet venialiter? Ex part. 5. tr. 13. & Misc. 1. res. 65. p. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

veniale illam sumere ratione cuiusdam corporalis immunditiæ, nisi aliàs in se præceptum, aut necessitas defendendi honorem, aut specialis deuotio tunc communicandi. Ita ille.

Alibi infra in Ref. 96. §. 2. inter medium & finem. verif. Secundo.

2. Sed hæc sententia (vt alibi notauimus) displicet Sancio in *selectis, disput. 23. nu. 30.* vbi ita ait. Qui in pollutionem, seu coitum incidit post talis facti confessionem, non est à communione excludendus, licet peccatum veniale esse concedant Nugnus, & Ochaguaia ratione corporalis immunditiæ, quibus tamen non credo: imò quam ratione Concilio Tridentino aduersari non videatur, percipietur haud difficile: ait enim *sess. 13. c. 7.* illum dignè, & sanctè Eucharistiam suscipere, qui nullius criminis mortalis est sibi conscius, aut si sit conscius, dignè accedet se per confessionem probando. Igitur asserere delecto iam peccato per confessionem, adhuc fidelem non esse dignum Eucharistiæ suscipiendæ, quia si suscipiat, peccatum veniale sit commissurus, aduersari Concilio videtur manifestè, cum sequatur eum non accedere tunc sanctè, ac dignè, cum actionem exerceat ex mente horum auctorum intrinsecè malam, & culpabilem. Nec obstat distractio, licet habeatur, cum per penitentiam sit causa, à qua ortum habuit, interrupta, & distractio peccatum non erit, dum faciat quis quantum in se est ad expellendam illam. Hæc omnia Sancius.

3. Vnde à fortiori apparet refellendum esse Nauar. de penitentia, *disp. 6. cap. 1.* cui adheret Marsilius in 4. *quæst. 6. art. 6.* asserentem esse peccatum mortale, accedere ad recipiendum sacramentum Eucharistiæ ante diem integrum post quodcumque peccatum mortale, etiam si homo sit de illo contritus & confessus.

RESOL. XLIX.

An post pollutionem voluntariam, si eodem die penitens constitatur, faciat contra Consilium Rubricæ Missalis sumendo Eucharistiam, & peccet venialiter? Ex part. 3. tit. 13. & Misc. 1. Ref. 65.

Sup. hoc in Ref. præterita, & in aliis eius primæ, & secundæ annot.

§. 1. Negatiuam sententiam docet mordicus Ioannes Sancius in *selectis, disp. 23. n. 30.* vbi negat in tali casu contra aliquos Doctores peccatum veniale adesse, quia, ait ille, in Concilio Tridentino *sess. 13. cap. 7.* statuitur illum sanctè & dignè Eucharistiam suscipere, qui nullius criminis mortalis est sibi conscius, aut si sit conscius, dignè accedere, se per confessionem probando. Igitur asserere delecto iam peccato per confessionem adhuc fidelem non esse dignum Eucharistiæ suscipiendæ, quia si suscipiat, peccatum veniale sit commissurus, aduersari Concilio videtur manifestum, cum sequatur eum non accedere tunc sanctè & dignè, cum actionem exerceat ex mente horum auctorum intrinsecè malam culpabilem. Nec obstat in rubrica Missalis consuli, habentem pollutionem nocturnam à celebratione abstinere, (quod hercè non consulti Pontifex vt particularis Doctor, sed vt caput Ecclesiæ, in quo video aliquos deceptos, nam vt particularis Doctor non potest Ecclesiæ vniuersali regulas præscribere,) non, inquam, obstat, nam esto vt caput rubricam illam tradat, id efficit intra spheram probabilitatis, sicut dum beatificat aliquem Sanctum, vt Ecclesiæ caput munere beatificandi fungitur, & tamen per beatificationem solum consequitur quòd probabilis sit talem Sanctum in gloria esse collocatum. At dicit quis se non experiri carnis tentationes à se auferri; imò nec minui, quamuis quotidie Eucharistiamumat. Quanam ergo ratione Sancti

inquunt aduersus carnis tentationes Eucharistiam maximè proficere? Animaduertat ille non Eucharistiam dari, vt tentationes auferat, sed vt fortitudinè in habentibus fomitis peccatum. Huc vique Sancius.

2. Sed in tali casu culpam venialem adesse docet Ioan. de la Cruz in *direct. conscient. p. 2. de Eucharistia, quæst. 5. dub. 3.* Nugnus in 3. *part. quæst. 50. art. 8. conclus. 10. 11.* Ochaguaia de sacramenti. Eucharistia. *tract. 2. quæst. 11. n. 5.* & nominatim aduersus Sancium insurgit nouissimè Ioannes de Logo de Sacram. Eucharistia. *disp. 15. sect. 1. n. 4.* omnino videndus.

3. Cauendum est etiam ab illis verbis à Sancio enunciatis, v. g. Summum Pontificem per beatificationem declarare, quòd probabilis sit talem Sanctum in gloria esse collocatum, quæ quidem verba non demonstrant certitudinem gloriæ Sancti, & in prima editione non inueniuntur, sed apposta sunt in Additionibus secundæ editionis post mortem Auctoris. Vnde credi potest (debeo enim excusare amicissimum virum) ex aliquo errore interpretis.

RESOL. L.

Vtrum sit licitum coniugatis die habitæ copulæ Eucharistiam sumere, vel si minus, vel magis expediat? Et docetur ex Sancio, quòd habenti pollutionem nocturnam, non est consulendum abstinendi ab Eucharistiæ suscipiendâ, præsertim si causa non sit voluntaria, imò etiam si fuisset voluntaria, vel fortuita, nem aliquis nocte commississet, & ab ea confiteretur? Etiamque infertur inualidum esse votum de non communicando die habitæ copulæ? Et an suppositio, quòd quis nollet curare distractionem expellere, non est sanum consilium non communicare? Ex part. 3. tit. 6. & Misc. 2. Ref. 71.

§. 1. Etiam copulam nocte saltem antecedente non recipere Eucharistiam, docent 20. Doctores, quos citat, & sequitur Sanchez de matrim. *in 1. disp. 13. n. 4. & 5.* quibus ego addo Salazar, in *quæst. Theologum Societatis in tract. de freq. communic. §. 1. & seq.* & non pauci asserunt esse peccatum veniale accedere ad Eucharistiam suscipiendam die habitæ copulæ.

2. Non reticendam tamen contrariam sententiam docere Sancium in *selectis, disp. 23.* per totam vbi ait primò, est consulendum sit coniugatis à copula abstinere, vt Eucharistiâ suscipiant, dato tamen quòd à copula non abstinuerint, non est illis consulendum, quòd non communicent, sed potius è contra, quia ex communione maxima bona nascuntur. Et hoc procedit, etiam si coniugati copulam habuissent, causa voluptatis, non enim sunt dissuadendi à communione, quamuis melius egissent, si à copula abstinuissent, nec ex hoc datur illis occasio à copula non abstinendi, nam semper consulendum est ab illa abstinere ob reuerentiam Sacramenti. Secundo docet quòd habenti pollutionem nocturnam non est consulendum abstinere ab Eucharistiâ suscipiendâ, præsertim si causa non fuisset voluntaria, imò etiam si fuisset voluntaria, vel fornicationem aliquis nocte commississet, & ab ea confiteretur vero dolore, & criminis penitendo, consultius ager communicandum, quam non, cum ex communione gratiæ sacramentalis, auxilia ad præcauenda peccata, remissionem venialium, & alia nobis occulta bona consequerentur. Tertio infert Sancius inualidum esse votum